

2014-11

Spørgsmål om inhabilitet og bibeskæftigelse i forbindelse med kommunes anbringelse af en mor og et barn i en plejefamilie, hvor plejefaderen samtidig var leder af kommunens Familiehus og kommunens familieplejekonsulenter

Ombudsmanden rejste på eget initiativ en sag over for en kommune, fordi ombudsmanden blev bekendt med, at kommunen havde besluttet at anbringe en mor og et barn i en plejefamilie, hvor plejefaderen samtidig bestred en stilling som leder i kommunen. Plejefaderen var både leder af kommunens Familiehus og kommunens familieplejekonsulenter.

På baggrund af oplysninger fra kommunen lagde ombudsmanden til grund, at plejefaderen ikke havde medvirket ved behandlingen af sagen, der førte til anbringelsen af moderen og barnet hos ham og hans hustru. Der var heller ikke grundlag for at antage, at der forelå inhabilitet hos de personer, der havde truffet beslutningen om at anbringe moderen og barnet i plejefamilien.

Ombudsmanden vurderede derefter, om plejefaderen – i den periode hvor moderen og barnet var anbragt hos ham og hans hustru – var inhabil i forbindelse med udøvelsen af sin sædvanlige stilling i kommunen. Det mente ombudsmanden ikke var tilfældet. Ombudsmanden mente heller ikke, at der var grundlag for at antage, at bibeskæftigelsen som plejefar var uforenelig med udøvelsen af mandens sædvanlige stilling og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Endelig vurderede ombudsmanden, at der ikke var omstændigheder, som var egnede til at vække tvivl om mandens upartiskhed med den virkning, at han var inhabil i forbindelse med Familiehusets fremtidige betjening af moderen og barnet.

(J.nr. 13/00114)

I en redegørelse, som jeg sendte til X Kommune, skrev jeg følgende:

14. marts 2014

Forvaltningsret

1114.1 – 1114.9 – 2511.9

Ansættelses- og arbejdsret

1.9

”Ombudsmandens udtalelse

(...)

1. Hvad har jeg undersøgt?

Jeg har undersøgt, om der var retlige betænkeligheder forbundet med, at (X) Kommune anbragte en mor og et barn i en plejefamilie, hvor plejefaderen, (A), samtidig bestred en funktion som leder af kommunens Familiehus og leder af kommunens familieplejekonsulenter.

2. (X) Kommunes udtalelser mv.

Den 21. januar 2013 bad jeg (X) Kommune om at redegøre nærmere for sagen.

I et brev af 29. januar 2013 oplyste (X) Kommune, at (A) dels er leder af Familiehuset, dels er leder af familieplejekonsulenterne. Mens familieplejekonsulenterne er den enhed i (X) Kommune, som fører tilsyn med de plejefamilier, som kommunen anvender, er Familiehuset et dagtilbud til familier i (X) Kommune.

På (X) Kommunes hjemmeside er der oplyst følgende om Familiehuset:

”Familiehuset i (...) støtter og hjælper børnefamilier, hvor børnene ikke trives optimalt. Målgruppen er familier med børn i alderen 0-18 år.

I Familiehuset er der fokus på barnets udvikling, og vi støtter familien til at opnå de ønsker, de har for et bedre familieliv.

Samarbejdet med familien kan både foregå i Familiehuset eller i familiens eget hjem. I Familiehuset er der mulighed for at samarbejde med andre børnefamilier, eller deltage i individuelle forløb. Selve forløbet aftales i samarbejde med familien.

Familiehusets medarbejdere er bredt fagligt sammensat, og alle har stor erfaring med familiearbejde.

Familien visiteres til Familiehuset via Familierådgivningen i (X) Kommune. Er der tale om gravide eller forældre med spædbørn, kan Sundhedsplejen visitere familien til Familiehuset.

Familiehuset har forskellige tilbud:

- Familiebehandling
- Flerfamiliearbejde, familier med børn 0-3 år
- Familie og spædbørnstilbud
- Samtalegruppe for børn 10-14 år
- Praktisk pædagogisk indsats i hjemmet
- Åben anonym rådgivning
- Støtte til kvinder på krisecenter

Vil du høre mere om Familiehusets tilbud, så kontakt leder (A) på telefon (...).'

I udtalelsen af 29. januar 2013 skrev (X) Kommune endvidere, at kommunens jurist var blevet konsulteret i forhold til eventuelle inhabilitetsspørgsmål.

Kommunen beskrev også de tiltag, der var blevet aftalt forud for anbringelsen, herunder at tilsynet med plejefamilien skulle varetages af en ekstern plejefamilie, at der ville blive tilknyttet ekstern sundhedsplejerske og ekstern familieplejekonsulent. Jeg henviser til s. 9 ff. nedenfor [sagsfremstillingen].

På min anmodning uddybede (X) Kommune sin udtalelse i et brev af 7. marts 2013. Kommunen gennemgik de enkelte bestemmelser i forvaltningslovens § 3 og redegjorde for, hvorfor sagsbehandleren i sagen ikke var inhabil. Jeg henviser til s. 9 ff. nedenfor [sagsfremstillingen].

3. Det retlige bedømmelsesgrundlag

3.1 Forvaltningslovens regler om speciel inhabilitet

Bestemmelserne om inhabilitet i forvaltningslovens § 3 (lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012 med senere ændringer) vedrører udelukkende personlig, speciel inhabilitet – dvs. under hvilke omstændigheder den, der virker inden for den offentlige forvaltning, skal undlade at medvirke ved behandlingen af en bestemt sag.

Forvaltningslovens regler om inhabilitet gælder for sager, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed (forvaltningslovens § 2, stk. 1) og for behandlingen af sager om indgåelse af kontraktsforhold eller lignende privatretlige dispositioner (forvaltningslovens § 2, stk. 2).

Reglerne finder derimod ikke anvendelse ved udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed.

3.2 Speciel inhabilitet uden for forvaltningslovens område

Det er almindeligt antaget, at forvaltningslovens regler om inhabilitet suppleres af en uskreven retsgrundsætning om speciel inhabilitet uden for forvaltningslovens område. Den uskrevne retsgrundsætning kan f.eks. finde anvendelse i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed, men også i forbindelse

med procesledende beslutninger, udarbejdelse af indstillinger fra en myndighed til en anden, udarbejdelse af udtalelser og redegørelser mv.

Om der foreligger en situation, hvor den uskrevne retsgrundsætning om speciel inhabilitet finder anvendelse, beror på en konkret vurdering af karakteren af den virksomhed, der udøves. Det er imidlertid almindeligt antaget, at forvaltningslovens regler om inhabilitet har en vis afsmittende betydning for fastlæggelsen af, i hvilke tilfælde en offentligt ansat person i medfør af den uskrevne retsgrundsætning om speciel inhabilitet bør afholde sig fra at udøve en bestemt faktisk forvaltningsvirksomhed.

Navnlig i tilfælde, hvor den faktiske forvaltningsvirksomhed kan stå i forbindelse med en afgørelse i forvaltningslovens forstand, eller hvor der er tale om beslutninger, der ligger i grænseområdet op til forvaltningsretlige afgørelser, kan der foreligge inhabilitet. Som eksempel kan nævnes, at der ikke er noget til hinder for, at en lærer underviser sine egne børn, men at den pågældende lærer derimod ikke bør medvirke ved sine egne børns eksamen og afgivelse af årskaracter til dem, selvom karaktergivning ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Tilsvarende er der ikke noget til hinder for, at en ansat på et plejehjem medvirker ved plejen af et familiemedlem. Men den ansatte bør ikke medvirke ved f.eks. beslutningen om fordeling af et særligt attraktivt værelse på plejehjemmet, hvis den ansattes familiemedlem er en af de beboere, der er i betragtning til værelset.

Jeg henviser til Jens Garde m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling (2014), 7. udgave, s. 85 f., Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), 1. udgave, s. 169 ff., Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret (2002), 2. udgave, s. 253 f., og Poul Andersen, Dansk Forvaltningsret (1965), 5. udgave, s. 443 f.

3.3 Generel inhabilitet

Som nævnt ovenfor omhandler forvaltningslovens § 3 udelukkende spørgsmålet om personlig speciel inhabilitet.

Bestemmelsen regulerer derimod ikke spørgsmålet om generel inhabilitet, dvs. spørgsmålet om, hvorvidt en bestemt person kan have et bestemt hverv.

Reglerne om generel inhabilitet har til formål at forhindre, at der overhovedet – eller jævnligt – opstår tilfælde af speciel inhabilitet.

Om der i et givet tilfælde foreligger generel inhabilitet, må besvares på baggrund af eventuelle regler i særlovgivningen, f.eks. reglerne i kommunestyrelsesloven, og på baggrund af den uskrevne retsgrundsætning om generel in-

habilitet. Ifølge den uskrevne retsgrundsætning er det en almindelig forudsætning for at have stillinger i forvaltningen, at man ikke samtidig er eller kommer i en position, hvor man jævnligt vil være afskåret fra at udføre sin forvaltningsmæssige funktion på grund af speciel inhabilitet.

Om dette emne henviser jeg til Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – retssikkerhed, proces, sagsbehandling (2014), 4. udgave, s. 258 ff., Jens Garde m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling (2014), 7. udgave, s. 74 f., Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), 1. udgave, s. 155 ff., Jon Andersen, Socialforvaltningsret (2013), 5. udgave, s. 164 f., Sten Bønsing, Almindelig forvaltningsret (2013), 5. udgave, s. 121 ff., Hans Gammeltoft-Hansen, Inhabilitet i forvaltningen (2011), s. 125 ff., og Hans Gammeltoft-Hansen, Forvaltningsret (2002), 2. udgave, s. 277 f.

3.4 Bibeskæftigelse

Spørgsmålet om offentligt ansattes bibeskæftigelse reguleres heller ikke i forvaltningsloven. For tjenestemænds vedkommende reguleres spørgsmålet i tjenestemandslovens § 17 (lovbekendtgørelse nr. 488 af 6. maj 2010), hvorefter en tjenestemand kun kan have beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandsstilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

For overenskomstansatte antages der på grundlag af den almindelige retsgrundsætning om generel inhabilitet og decorum-princippet at gælde retningslinjer for bibeskæftigelse svarende til tjenestemandslovens § 17.

Om offentligt ansattes bibeskæftigelse henviser jeg til Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – retssikkerhed, proces, sagsbehandling (2014), 4. udgave, s. 264 f., Jon Andersen, Socialforvaltningsret (2013), 5. udgave, s. 165 f., Karsten Revsbech, Forvaltningspersonalet (2012), 3. udgave, s. 46 ff., Hans Gammeltoft-Hansen, Inhabilitet i forvaltningen (2011), s. 140 f., Jens Garde m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling (2014), 7. udgave, s. 75 f., Kaj Larsen m.fl., Forvaltningsret (2002), 2. udgave, s. 177 f., og Jørgen Mathiassen, Forvaltningspersonellet – Tjenestemænd og overenskomstansatte (2000), 2. udgave, s. 38 ff. og s. 91 f.

4. Min vurdering

Jeg har inddelt sagsforløbet i 3 perioder. Der er tale om perioderne før, under og efter moderens og barnets anbringelse i plejefamilie hos (A) og hans kone.

4.1 Perioden frem til beslutningen om at anbringe moderen og barnet i plejefamilie hos (A) og hans kone

Om baggrunden for, at (X) Kommune valgte at anbringe moderen og barnet i plejefamilie hos (A) og hans kone, har kommunen i sin udtalelse af 29. januar 2013 anført, at kommunen på daværende tidspunkt ikke rådede over kommunale plejefamilier, at det ikke var muligt at få en kommunal plejefamilie uden for kommunen, og at der blev overvejet anbringelse på døgninstitution, selv om det ikke var den optimale løsning.

Familierådgivningens leder, der vidste, at (A) rådede over en 2-værelses lejlighed på sin ejendom, og at hans kone var uddannet sundhedsplejerske, spurgte (A), om det var muligt at placere moderen og barnet hos (A) og hans kone i 3 måneder. Det var (A) indstillet på, men bad om, at forespørgslen blev behandlet i centrets ledergruppe og efterfølgende af centrets direktør. Derudover blev kommunens jurist konsulteret vedrørende eventuelle inhabilitets-spørgsmål, og der blev bl.a. indgået aftale om, at tilsyn med plejefamilien blev foretaget af ekstern familiepleje, og at der blev tilknyttet ekstern familieplejekonsulent og supervision og tilbudt ekstern coaching.

(A) var således selv opmærksom på, at der kunne være retlige spørgsmål forbundet med, at han påtog sig opgaven som plejefar, og han ønskede sikkerhed for, at det ikke havde betydning for hans arbejde i kommunen.

Ud fra de oplysninger, som jeg har modtaget fra (X) Kommune, herunder beskrivelsen af forløbet op til anbringelsen af moderen og barnet hos (A) og hans kone, må jeg lægge til grund, at (A) ikke medvirkede ved behandlingen af den sag, der førte til, at det blev besluttet at anbringe moderen og barnet i plejefamilien bestående af (A) og hans kone.

Jeg har heller ikke grundlag for at antage, at en eller flere af de personer, der traf beslutningen om at anbringe moderen og barnet hos (A) og hans kone, var inhabile.

4.2 Perioden, hvor moderen og barnet var anbragt i plejefamilie hos (A) og hans kone

Ud fra oplysningerne i sagen må jeg lægge til grund, at moderen og barnet – mens de var anbragt i plejefamilie hos (A) og hans kone – ikke modtog støtte eller anden bistand fra Familiehuset.

Derudover fremgår det af sagen, at der bl.a. blev indgået aftale om eksternt tilsyn med plejefamilien ((A) og hans kone), og jeg må derfor lægge til grund, at hverken (A) eller hans medarbejdere førte tilsyn med eller udførte andre opgaver i forhold til (A) og hans kone i deres egenskab af plejefamilie.

På den baggrund mener jeg ikke, at (A) i den pågældende periode var inhabil i forbindelse med udøvelsen af sin sædvanlige stilling som leder af Familiehuset og som leder af kommunens familieplejekonsulenter.

Jeg har derudover ikke grundlag for at antage, at (A)'s bibeskæftigelse som plejefar var uforenelig med udøvelsen af hans sædvanlige stilling og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

4.3 Perioden efter moderens og barnets anbringelse hos (A) og hans kone

Det fremgår af sagen, at moderen og barnet – efter at deres anbringelse hos (A) og hans kone var ophørt – blev anbragt i en selvstændig bolig med daglig støtte fra bl.a. Familiehuset.

Jeg har i øvrigt forstået det sådan, at (A)'s bibeskæftigelse som plejefar ophørte samtidig med, at anbringelsen af moderen og barnet hos ham og hans kone ophørte. Jeg har endvidere forstået det sådan, at (A) derefter udelukkende var beskæftiget i sin sædvanlige stilling i (X) Kommune, dvs. som leder af kommunens familieplejekonsulenter og som leder af Familiehuset.

Ifølge (X) Kommunes hjemmeside tilbyder Familiehuset bl.a. familiebehandling og en praktisk pædagogisk indsats i hjemmet. Opgaver af denne karakter indebærer normalt ikke afgørelsesvirksomhed.

Jeg går dog umiddelbart ud fra, at Familiehuset som led i sit arbejde også udarbejder vurderinger og indstillinger om den enkelte borger, som Familiehuset yder hjælp og støtte, og jeg går ud fra, at sådanne vurderinger og indstillinger bl.a. vil kunne indgå i en afgørelsessag i kommunen – f.eks. om, hvorvidt borgeren fortsat skal have tilbud om bistand fra Familiehuset, eller om der skal gives andre tilbud eller iværksættes foranstaltninger.

Jeg går også umiddelbart ud fra, at (A) i sin egenskab af leder af Familiehuset i et vist omfang yder faglig sparring til sine medarbejdere. I det omfang brugere af Familiehuset klager over den behandling, som de har fået af Familiehusets medarbejdere, går jeg ud fra, at (A) som Familiehusets leder vil være involveret i besvarelsen af sådanne klager. Om han også deltager i den direkte og personlige betjening af Familiehusets brugere, ved jeg ikke.

Det fremgår ikke af sagen, om (X) Kommune – i forbindelse med at det blev besluttet, at moderen og barnet skulle visiteres til Familiehuset – traf særlige beslutninger om (A)'s funktion som leder af Familiehuset. På den baggrund har jeg lagt til grund, at (A) har fungeret som leder i forbindelse med Familiehusets betjening af moderen og barnet på samme måde som i forhold til alle andre af Familiehusets brugere.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2 er det almindeligt antaget, at forvaltningslovens regler om inhabilitet har en vis afsmittende betydning for fastlæggelsen af, i hvilke tilfælde en offentligt ansat person i medfør af den uskrevne retsgrundsætning om speciel inhabilitet bør afholde sig fra at udøve en bestemt faktisk forvaltningsvirksomhed.

Reglerne i forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1-4, omfatter bl.a. tilfælde, hvor en offentligt ansat har en særlig personlig eller økonomisk interesse i en sag, er repræsentant for eller nær slægting mv. til en person, der har en særlig personlig eller økonomisk interesse i en sag, har nær tilknytning til et selskab mv. med en særlig interesse i en sag, samt tilfælde af toinstansinhabilitet. På baggrund af de oplysninger, som jeg har modtaget om sagen, er det min vurdering, at der ikke var tale om, at (A) som leder af Familiehuset efter disse bestemmelser var inhabil i forbindelse med Familiehusets betjening af moderen og barnet.

Efter forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 5, er den, der virker inden for den offentlige forvaltning, inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed. Der vil dog ikke foreligge inhabilitet, hvis der – som følge af interessens karakter eller styrke eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen – ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn. Jeg henviser til forvaltningslovens § 3, stk. 2.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 5, omfatter f.eks. nære venskabsforhold og konstaterbart uvenskab. Efter praksis skal der ganske meget til, for at der foreligger inhabilitet på grund af uvenskab, og det antages, at for at et personligt modsætningsforhold skal kunne føre til inhabilitet, skal der normalt være tale om et gensidigt modsætningsforhold. Jeg henviser til Folketingets Ombudsmands beretning for 1982, s. 267*, Folketingets Ombudsmands beretning for 1995, s. 112*, Folketingets Ombudsmands beretning for 2007, s. 333*, Folketingets Ombudsmands beretning for 2008, s. 352*, og UfR 1999.689 Ø.

Spørgsmålet er herefter, om der i den foreliggende sag er omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om (A)'s upartiskhed i en sådan grad, at (A) generelt bør afstå fra at medvirke ved Familiehusets betjening af moderen og barnet.

På den ene side må jeg formode, at (A)'s kendskab og relation til moderen og barnet, som følge af at moderen og barnet boede hos ham og hans kone i 3 måneder, er af en karakter, der adskiller sig fra hans relation til Familiehusets øvrige brugere.

På den anden side har (A) både i sin funktion som plejefar og i sin funktion som leder af Familiehuset haft en professionel rolle, og der foreligger ingen konkrete oplysninger i sagen om, hvorvidt der er opstået en egentlig personlig relation – hverken venskab eller uvenskab – mellem (A) og moderen (og barnet).

Samlet set er det min vurdering, at der på det foreliggende grundlag ikke er omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om (A)'s upartiskhed med den virkning, at han er inhabil i forbindelse med Familiehusets betjening af moderen og barnet.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.”

Sagsfremstilling

I et brev af 21. januar 2013 skrev jeg bl.a. følgende til X Kommune:

”(…) Med henvisning til ombudsmandslovens § 17, stk. 1, beder jeg (X) Kommune om at redegøre for

- sagsforløbet op til anbringelsen af moderen og barnet i plejefamilien,
- baggrunden for, at kommunen valgte at anbringe moderen og barnet i netop denne plejefamilie,
- om (A) har haft nogen indflydelse på valget af anbringelsessted,
- de arbejdsopgaver, som (A) har i kommunen, og hvorledes han organisatorisk er placeret, og
- om han før eller efter afgørelsen om at placere moderen og barnet i plejefamilien har været involveret i andre tilbud efter serviceloven eller anden lovgivning, som kommunen har givet moderen (eller moderen og barnet), end tilbuddet om anbringelse i den plejefamilie, som han selv er en del af.

I den forbindelse beder jeg kommunen redegøre for, hvilke overvejelser kommunen har gjort sig om, hvorvidt der var retlige betænkeligheder ved at anbringe moderen og barnet i en plejefamilie, hvor (A) var plejefar, når han samtidig bestrider en funktion som leder af familieplejeafdelingen.”

X Kommune udtalte bl.a. følgende i et brev af 29. januar 2013:

”Sagsforløbet op til anbringelsen af moderen og barnet i plejefamilien:

Familierådgivningen har kendt moderen siden hun var teenager, og familierådgivningen har gennem en årrække iværksat forebyggende foranstaltninger i henhold til servicelovens § 52 i form af bl.a. kontaktpersoner. Moderen har en fortid med mangel på empati samt grænseløs adfærd, der kommer til udtryk i verbale samt fysiske overfald på jævnaldrende og voksne. Det vurderes, at trods flere års støtte og træning i at afstemme egne følelser og udtryk samt aflæse andre i sociale sammenhænge er der fortsat et stort behov for hjælp fra omverdenen til at regulere egne følelser og stemninger. Moderen har gennem en årrække lidt af misbrug og angst, som er forsøgt behandlet medicinsk og ved samtaler, uden at moderen har profiteret nævneværdigt heraf. I graviditeten har moderen haft flere angstanfald.

Vort kendskab til moderens manglende evne til at skabe, fastholde og være i relationer giver anledning til bekymring for, hvordan moderen formår at være i vedvarende kontakt med sin søn, hvor hun i samspillet med sønnen har ansvaret for at regulere sønnens og egne følelser.

Det vurderes, at der er behov for daglig intensiv støtte til moderen over en længere periode.

Efter udskrivning fra hospitalet er det aftalt, at moderen og hendes søn bliver parallelanbragt i en plejefamilie i Fredensborg. Mor og barn flytter ind i en lejlighed på 1. sal på ca. 55 kvm (2 værelser), hvor mor selv skal stå for at lave mad til hende og sønnen. I denne foranstaltning vil der være mulighed for en tæt støtte omkring både mor og barn. Ekstra støtte i plejefamilien er aftalt til 26 timer om ugen og varetages af ekstern familiekonsulent. Plejemor og familiekonsulent laver dagligt dagbogsnotater som skal fremsendes til rådgiver 1 gang om ugen.

Foranstaltningen er foreløbig aftalt i en 3 måneders periode indtil den 31.1.2013.

Under opholdet hos plejefamilien vil der blive foretaget en observation og vurdering af mors forældreevne og udviklingspotentiale.

På baggrund af dette vil plejefamilien og andre relevante samarbejdspartnere såsom sundhedsplejerske fremkomme med behovsbeskrivelser ift. den fremtidige støtte til familien med fokus på sikring af barnets udvikling og trivsel.

Baggrunden for at kommunen valgte at anbringe moderen og barnet i netop denne plejefamilie:

(X) Kommune råder på nuværende tidspunkt ikke over kommunale plejefamilier, som ellers skønnes at være den optimale løsning i den konkrete situation. Det var ligeledes ikke muligt at få en kommunal plejefamilie uden for kommunen. Familierådgivningen overvejede døgninstitution for mor og barn, vel vidende at dette ikke var den optimale løsning, dels i forhold til borgerens angstanfald, dels fordi vi vurderede der var behov for en tæt en til en kontakt i vejledningen af moderen omkring hendes barn.

Familierådgivningens leder (B) var vidende om, at leder i (X) Kommune for Familiehuset og familieplejekonsulenterne (A) rådede over en 2 værelses lejlighed på (A)'s ejendom, samt at (A)'s hustru er uddannet sundhedsplejerske. (B) forhørte sig hos (A) om dette kunne være en mulig løsning med placering af mor og barn hos (A) og hans hustru i en 3 måneders periode.

(A) svarede, at såfremt der ikke var problemer forbundet hermed ville hans hustru gerne indgå i en aftale af kortere varighed. (A)'s krav var at forespørgslen blev behandlet i centerets ledergrupper og efterfølgende med centerets direktør. Kommunens jurist blev ligeledes konsulteret i forhold til evt. inhabilitets spørgsmål. Der blev redegjort for at følgende aftaler ville blive indgået:

- Tilsyn med plejefamilie vil blive foretaget af ekstern familiepleje
- Der ville blive tilknyttet ekstern sundhedsplejerske
- Der ville blive tilknyttet ekstern familieplejekonsulent
- Der blev tilknyttet ekstern supervision til plejemor og familiekonsulent
- Rådgiver blev tilbudt ekstern coaching
- Der blev indgået aftale med (A) om, at han ikke direkte skulle indgå i arbejdet omkring mor og barn

Efterfølgende traf Familierådgivningen beslutning om, at den daglige leder (B) blev rådgiver på sagen, da daværende rådgiver var betænkelig ved at skulle arbejde så tæt sammen med (A)'s hustru.

Om (A) har haft nogen indflydelse på valget af anbringelsen:

(A) blev som oven for beskrevet spurgt, om han og hans hustru ville indgå i et samarbejde. Beslutningen blev udelukkende truffet af en enig ledergruppe i Familierådgivningens visitationsudvalg og efterfølgende af Centerets direktør (C).

De arbejdsopgaver, som (A) har i kommunen, og hvorledes han organisatorisk er placeret:

(A) er leder af Familiehuset, som er dagtilbud til familier i (X) Kommune, (A) er tillige leder af familieplejekonsulenterne, som er den enhed som fører tilsyn med de plejefamilier kommunen anvender. (A) har som øvre chef centerlederen og derover direktøren for området. (A) indgår tillige i en ledergruppe med 9 sideordnede ledere. Alle enheder har været inddraget i beslutningen om parallelanbringelse for mor og barn hos (A) og hans hustru.

(A) har ikke før eller efter anbringelsen været involveret i andre tilbud efter serviceloven eller anden lovgivning, som kommunen har givet moderen, end tilbuddet om anbringelse i den plejefamilie, som han selv er en del af.

Slutteligt skal det bemærkes, at anbringelsen hos (A) og hans hustru ophører per 31. januar 2013, hvor moderen og barnet per 1. februar anbringes i selvstændig bolig med daglig støtte fra dels Familiehuset, (Y) Lokalcenter, kontaktperson til mor fra (Y) Lokalcenter samt sundhedsplejerske fra (X) Kommune. (A) er daglig leder af Familiehuset, (D) er daglig leder af (Y) Lokalcenter og (E) er daglig leder af Sundhedstjenesten.”

I et brev af 19. februar 2013 gentog jeg min anmodning om, at kommunen gjorde nærmere rede for sine overvejelser om, hvorvidt der var retlige betænkeligheder ved at anbringe moderen og barnet i en plejefamilie, hvor A var plejefar.

I en supplerende udtalelse af 7. marts 2013 skrev X Kommune bl.a. følgende:

”Det fremgår af forvaltningslovens § 3, at man kan være inhabil i en bestemt sag, hvis man:

- har en personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald
- vedkommendes ægtefælle eller lignende har en personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald
- deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en tæt tilknytning til et selskab, forening eller lignende, der har en særlig interesse i sagens udfald
- sagen vedrører en klage over eller udøvelse af kontrol overfor en anden offentlig myndighed, som har medvirket ved den afgørelse, som sagen vedrører
- eller såfremt der i øvrigt foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed

Det bemærkes, at det vil være den enkelte socialrådgiver i familierådgivningen og ikke plejefaderen, som vil skulle træffe afgørelse i sager ved-

rørende anbringelsen af moren og barnet eller vedrørende gennemførelse af konkrete handlinger forbundet hermed.

Derudover bemærkes, at plejefaderen ikke har en ledende stilling indenfor familierådgivningen men andetsteds i Center for Børn, Unge og Familier.

Dermed vurderes den enkelte sagsbehandler ikke at have en personlig interesse i sagens udfald (nr. 1), hvilket ej heller vil være tilfældet for vedkommendes ægtefælle (nr. 2).

Situationen vil helt oplagt ikke være omfattet af nr. 3 og 4.

For så vidt angår nr. 5 kan bemærkes, at denne bestemmelse kan omhandle en situation, hvor der foreligger et nært venskab (eller uvenskab) eller andet personligt forhold til den person, som skal træffe afgørelse i sagen.

I denne sammenhæng må pointeres, at plejefaderen ikke arbejder i samme område som socialrådgiverne, hvorfor der hverken er tale om et forhold, hvor han er overordnet den enkelte sagsbehandler, eller en situation, hvor han er nær kollega til sagsbehandleren.

(X) Kommune har på denne baggrund vurderet, at der ikke foreligger et så nært forhold mellem sagsbehandleren eller plejefaderen, at sagsbehandlerens upartiskhed på denne baggrund kan drages i tvivl.

For uanset ovenstående at imødekomme eventuelle tvivlsforhold har (X) Kommune under den konkrete sag truffet beslutning om, at godkendelse og tilsyn købes eksternt.”

NOTER: (*) FOB 1982, s. 267, FOB 1995, s. 112, FOB 2007, s. 333, FOB 2008, s. 352.